

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.V.37.345/2025/6.
A tanács tagjai: dr. Márton Gizella tanácselnök
dr. Demjén Péter előadó bíró
dr. Darák Péter bíró
Ságiné dr. Márkus Anett bíró
dr. Stefancsik Márta bíró
A felperes: felperes1 (cím1)
A felperesi képviselő: Incze Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: jogi képviselő1;
cím2)
Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala XXI. Kerületi
Hivatala (cím3)
Az alperes képviselője: dr. Molnár Ildikó kamarai jogtanácsos (cím4)
A per tárgya: működési engedéllyel kapcsolatos közigazgatási jogvita
A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: az alperes
A felülvizsgálattal támadott határozat: Fővárosi Törvényszék 30.K.704.453/2024/16.
számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 30.K.704.453/2024/16. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét 60.960 (hatvanezer-kilencszázhatvan) forintban, az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét 120.000 (százhuszezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a Budapest, cím5 szám alatti telephelyen felnőtt háziiorvosi ellátást területi ellátási kötelezettség alapján biztosító gazdasági társaság, amely az önkormányzattal kötött feladatellátási szerződése alapján ügyeletet nem látott el. Működési engedélye azt rögzítette, hogy nem vesz részt az ügyeletben.

[2] Az alperes a 2024. október 22. napján kelt BP-21/NEO/03157-2/2024. számú határozatával (a továbbiakban: alperesi határozat) hivatalból akként módosította a felperes működési engedélyét, hogy annak 1. számú mellékletében a háziiorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot a háziiorvosi szakmán belüli ügyeleti feladatokra vonatkozó „Nem vesz részt ügyeletben” bejegyzést „Központi ügyeletben látja el” bejegyzésre változtatta. Előírta, hogy működése során a felperes köteles az egyes szakmák, illetve szakmán belüli szolgáltatások folytatásához előírt személyi, tárgyi és szakmai követelményeket folyamatosan biztosítani, valamint a további a tevékenységre előírt speciális jogszabályi előírásokat betartani. Felhívta a figyelmet arra, hogy az előírtak be nem tartása esetén bírság kiszabására van lehetőség.

[3] A határozat indokolása szerint miután az egészségügyi alapellátásról szóló 2015. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Eatv.) 6/A. §-a és az egészségügyi ellátás folyamatos működtetésének egyes szervezési kérdéseiről szóló 47/2004. (V. 11.) ESzCsM rendelet (a továbbiakban: ESzCsM rendelet) 15. § (6) bekezdése szerint az ügyeleti ellátást 2024. október 1-től az Országos Mentőszolgálattal (a továbbiakban: OMSZ) kötött szerződés alapján látják el a területi ellátási kötelezettséggel működő háziorvosok. Az ESzCsM rendelet 15. § (8a)-(8c) bekezdésekben meghatározott feltételek szerint hivatalból felülvizsgálta az illetékességébe tartozó valamennyi érintett működési engedélyét és az ügyeletben való részvétel hiányára vonatkozó bejegyzéseket, ügyeletben való részvételre módosította a jogszabályváltozás okán. Kiemelte, hogy az eljárás megindításáról a felperes értesítését az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 104. § (3) bekezdés a) pontja alapján mellőzte.

A kereset és a védírat

[4] A felperes keresetlevelet nyújtott be az alperes határozata jogszerűségének felülvizsgálatára, melyben kérte a határozat megsemmisítését. Érvelése szerint az alperes a támadott határozat meghozatala során több lényeges eljárási szabálysértést követett el. Álláspontja szerint az alperes megsértette az Ákr. 62. § (1)-(2) bekezdésében rögzített tényállás-tisztázási kötelezettségét, továbbá az Ákr. 3. §-ában foglalt hivatalbóliség elvét azzal, hogy az eljárás megindításának jogszabályi feltételeit nem vizsgálta. Sérelmezte, hogy az alperes az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontjára hivatkozással mellőzte az eljárás megindításáról való értesítést, ugyanakkor nem biztosította az Ákr. 5. § (1)-(2) bekezdése szerinti ügyféli jogok gyakorlását, így különösen a nyilatkozattételhez és iratmegismeréshez való jogot. A felperes így csak a határozat kézhezvételekor szerzett tudomást arról, hogy ellene eljárás indult.

[5] A kereset szerint az alperes ezzel megsértette az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot. Hivatkozott a Budapest Környéki Törvényszék K.700.621/2024/7. számú ítéletére, továbbá a Kúria Kfv.III.45.002/2023/5. számú elvi határozatára, valamint a Kúria Kfv.VI.37.023/2023/34. számú (BH2023. 286.) határozatára, továbbá az Alkotmánybíróság 3311/2018. (X. 16.) AB határozatára, amelyek szerint a tisztességes hatósági eljárás követelményeinek a nyolc napon belül lezáruló eljárásokban is érvényesülniük kell, és az ügyféli jogok teljes elvonása a közigazgatási perben nem orvosolható, lényeges eljárási jogszabálysértésnek minősül.

[6] Kereseti álláspontja szerint a támadott határozat megalapozatlan is, mivel az alperes a működési engedély módosítása előtt nem vizsgálta a vonatkozó ágazati jogszabályok által megkövetelt feltételek fennállását, nem ellenőrizte az ESzCsM rendelet 15. § (6), (8a)–(8c) bekezdéseiben előírt ügyeleti kötelezettség teljesítését, a 96/2003. (VII. 15.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 96/2003. Korm. rendelet) 8. § (4) bekezdés a) és c) pontja, 12. § (1) bekezdése, valamint 12/A. § (3) bekezdése szerinti feltételek fennállását, így különösen az OMSZ-szal kötött személyes közreműködői szerződés meglétét, az ügyeleti feladatvégzésre kiterjedő felelősségbiztosítás fennállását, a szükséges kötelezettségvállaló nyilatkozatok megtételét, valamint a tárgyi feltételek biztosítottságát. A felperes szerint ezen jogszabályi feltételek vizsgálatának hiányában az alperesi döntés sem megalapozottnak, sem jogszerűnek nem tekinthető.

[7] A felperes a keresetlevelében perköltség-igényét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IMr.) 2. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással terjesztette elő költségjegyzék nyomtatványon, számlát csatolva munkadíjról. A megbízási szerződés a 16. számú tárgyalási jegyzőkönyv szerint csatolásra nem, de a tárgyaláson ismertetésre került.

[8] Az alperes a védiratában elsődlegesen a kereset visszautasítását, másodlagosan a kereset elutasítását kérte. A keresetlevél hiányosságait kifogásolta (30 napnál nem régebbi cégkivonat hiánya, képviseleti jog nem igazolt, az ügyvédi meghatalmazások elektronikus aláírásának hiánya a felperesi jogi képviselő részéről). Előadta, hogy az eljárás megindításakor a tényállás tisztázott volt, 8 napon belül döntést hozott, nem merült fel olyan tény, körülmény, adat, amellyel a felperes nem rendelkezett, így az ügyféli joga sem sérülhetett. A teljes eljárásra történő áttérés nem volt indokolt, a megváltozott jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően döntött a működési engedély módosításáról. A jogszabálmódosítás folytán a felperes köteles részt venni a háziorvosi ügyeletben. A kötelezettséget jogszabály és nem az alperes határozata keletkeztette, ezért az OMSZ-szel megkötendő szerződés nem előfeltétele a működési engedély módosításának, ugyanis az ügyeletben történő részvételt a hatályos jogszabályok írják elő. A felperes és az OMSZ között létrejövő közreműködői szerződés bejelentése külön eljárásra tartozik a 96/2003. Korm. rendelet 12/A.§-a alapján. Hivatkozott a Miskolci Törvényszék 7.K.700.526/2024/22. számú és a Debreceni Törvényszék 4.K.700.243/2024/13. számú ítéleteire.

A jogerős ítélet

[9] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát - új eljárás elrendelése nélkül - megsemmisítette. Alaptalannak tartotta az alperes eljárási kifogását, mert azt állapította meg, hogy nem volt helye a keresetlevél visszautasításának.

[10] Leszögezte, hogy a jogvita lényegét az képezte, hogy rögzíthető-e a felperes működési engedélyébe tényként olyan tevékenység, amely végzésének jogszabályi feltételei

nem teljesülnek. Ez pedig a bíróság döntését igényelte abban a kérdésben, hogy mit jelent a 96/2003. Korm. rendeletben előírt azon követelmény, amely szerint a működési engedély tartalmazza az ügyeleti rendszerben való közreműködés tényét. A törvényszék abból indult ki, hogy a működési engedély egy adott tevékenység végzésére vonatkozó feltételek teljesülését igazoló hatósági aktus. A működési engedély egy biztosíték arra, hogy az adott tevékenységet szabályos és ellenőrzött keretek között végzik, minimalizálva a jogi és egyéb kockázatokat. A jogszabályoknak és szakmai követelményeknek való megfelelés tényét és a tevékenység folytatásának feltételeit rögzíti, nem pedig magukat a jogszabályi előírásokat. Az egészségügyi szolgáltatás működési engedély birtokában kezdhető meg, illetve folytatható. Az 96/2003. Korm. rendelet is előírja az ügyeleti rendszerben való közreműködés tényének rögzítését a működési engedélyben. Ez azt jelenti, hogy amennyiben tényszerűen fennállnak az ügyeletben való részvétel feltételei, úgy a közreműködés tényét rögzíteni lehet a működési engedélyben, akár annak kérelemre való kiadásakor, akár az engedély hivatalból történő módosításával. De csak akkor, ha már teljesültek a feltételek, a tevékenység végzésére való feljogosításként. Ekként az engedély nem előírásokat ismétel meg, hanem a tényleges jogi és szakmai feltételek teljesülését dokumentálja.

[11] Kifejtette, hogy az alperes döntése azonban eltérő logikán alapult. Míg a jogszabály szövege egyértelműen úgy rendelkezik, hogy a működési engedélynek az ügyeletben való közreműködés tényét kell tartalmaznia. Az alperes ezt nem szöveghűen értelmezte, hanem a közreműködésre vonatkozó jogszabályi előírás elvárt teljesítését tekintette olyan ténynek, amelyet végül akként rögzített a működési engedélyben, hogy a felperes „központi ügyeletben látja el” az ügyeleti feladatot. Ez a megállapítás ugyanakkor nem felel meg a valóságnak, mivel a felperes nem igazolta, illetve - az alperes által kétségbe nem vont állítása szerint - nem is teljesíti az ügyeletben való közreműködés jogszabályban előírt feltételeit. Attól, hogy létezik olyan jogszabályi előírás, amely szerint a házi orvosoknak és a házi gyermekorvosoknak közreműködniük kell az OMSZ által szervezett központi ügyeletben, és meg kell teremteni ennek feltételeit, nem következik, hogy ezt az előírást a működési engedélyben is ismételtelen rögzíteni kellene. Különösen nem lehet ezt a közreműködés megvalósult tényeként feltüntetni, majd a feltételek nem teljesülése esetére a működési engedély megszegésének szankcióját kilátásba helyezni. Az alperes így jogszabályellenesen járt el, amikor a működési engedélyben nem a tényleges közreműködés tényét, hanem egy elvárt kötelezettséget rögzített. A hatóság eljárása azzal a következménnyel járhat, hogy a felperes már a működési engedély alapján is kötelezettségszegésbe kerül, ha nem teljesíti az ügyeleti közreműködés feltételeit.

[12] Mindezen nem változtat az sem – mutatott rá a bíróság –, hogy a 96/2003. Korm. rendelet 12/A. §-a értelmében a személyes közreműködésre irányuló tevékenység bejelentésére külön eljárás keretében kerül sor. Nem teszi jogszerűvé az alperes értelmezését az sem, hogy a legfelsőbb népegészségügyi hatóság iránymutatásán alapult, amely iránymutatás nem írhatja felül a jogszabályi követelményeket. Hangsúlyozta, hogy a működési engedélynek csak ténylegesen teljesült feltételeket szabad tartalmaznia. Ezért jogellenesen értelmezte a szabályozást a hatóság, amikor egy jövőbeli kötelezettséget úgy rögzített, mintha az már teljesült volna, mely jogértelmezés a felperest egyoldalúan hátrányos helyzetbe hozta, és a szerződéses szabadságot sértette. Mindemellett a hatóság gyakorlata jogellenes szankciókhoz is vezethet. A jogszabályokat a tényekhez kell igazítani, nem pedig fordítva.

[13] A működési engedélynek nem a jogszabályi előírásokat, hanem a jogszabályoknak és szakmai követelményeknek való megfelelés tényét kell rögzítenie, hogy a működési engedélyből egyértelműen kiderüljön, hogy az egészségügyi szolgáltató jogosult az adott szakma, illetve az azon belüli tevékenységek gyakorlására. A hatóság jogellenesen értelmezte

a szabályozást, amikor egy jövőbeli kötelezettséget úgy rögzített, mintha az már teljesült volna. Ez a jogértelmezés a felperest egyoldalúan hátrányos helyzetbe hozta és a szerződéses szabadságot sértette. A hatóság gyakorlata mindamellett jogellenes szankciókhoz is vezethet. Mivel az alperes elmulasztotta a működési engedély módosítása előtt a szükséges okirati bizonyítékok beszerzését, a határozati tényállás sem lehetett teljes, és ez maga után vonta azt is, hogy az alperes nem tudott eleget tenni indokolási kötelezettségének sem. Fentiek okán alaptalannak találta azt az alperes érvelést, hogy a működési engedély módosítása a jogszabályból ered. Nyilvánvalóan jogszabályi alapokon nyugszik a működési engedély módosítása, azonban ez önmagában nem jelent automatizmust. A működési engedély kiadásához, módosításához számos jogszabályi feltételnek meg kell felelnie a jogosultnak.

[14] Hivatkozva a Kúria Kfv.IV.37.173/2024/7. számú döntésére, kimondta, hogy jelen esetben a működési engedély szerepének hatóság általi félreértelmezése miatt elmaradt annak a tisztázása, hogy teljesültek-e az engedély módosításának jogszabályi feltételei. Amennyiben pedig a felperest értesítették volna az eljárás megindításáról, úgy nyilvánvalóan lett volna ezzel kapcsolatban tényállítása vagy észrevétele. Így azonban sérültek az ügyféli jogai, ám nem valósult meg olyan lényeges mulasztás, amely szükségessé tenné az alperes határozatának megsemmisítését és a közigazgatási eljárás ismételt lefolytatását. A felperes ugyanis a perben világossá tette, alperes által nem vitatott tényként, hogy a működési engedély módosításakor nem voltak és jelenleg sincsenek meg a feltételek. Megfelelő orvoslást nyert ezért a közigazgatási eljárásban megvalósult tényállás-tisztázási hiányosság. A jogszabályi rendelkezés helyes értelmezésének és a tényállás ahhoz igazított tisztázásának eredményeként pedig világossá vált, hogy az alperes megalapozatlanul módosította a felperes működési engedélyét az ügyeletben való közreműködés tényének bejegyzésével. Mindezekre figyelemmel döntött új eljárás elrendelése nélkül a határozat megsemmisítéséről.

[15] Az alperes a perköltség mérséklését indítványozta, azt eltúlzottnak tartotta az ugyanilyen tárgyban indított sorozatperekben benyújtott azonos keresetlevelekre tekintettel. A bíróság a Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú ítéletében foglaltakra hivatkozva kifejtette, hogy nem tartotta eltúlzottnak a felperes által fix összegben felszámított perköltséget, különös tekintettel arra is, hogy az ügyben két tárgyalás is megtartásra került, illetve észrevételeket is tett a felperesi jogi képviselő. Az elsőfokú bíróság ezért a felperes perköltség-igényét elfogadta, és a költségjegyzékben megjelölt fix összegű ügyvédi munkadíjban állapította meg a felperes perköltségét.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[16] A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára való utasítását kérte.

[17] Álláspontja szerint a jogerős ítélet téves jogértelmezésen alapul, indokolása hiányos, nem ad magyarázatot arra, hogy miért mellőzte a védiratban foglalt alperesi védekezést. Ezáltal az elsőfokú bíróság döntése sérti az Alaptörvény 28. cikkét, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (1), (2), (4) bekezdésében meghatározott tisztességes bírósági eljárás szabályait, a Kp. 20. § (1), (4) és (6) bekezdését, 51. § (7) bekezdését, 84. § (2) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 221. §-át, 346. § (4)-(5) bekezdését, 83. § (1) bekezdését, az ESzCsM rendelet 15. § (1), (6), (8a), (8b) és (8c) bekezdéseit, a 96/2003.

Korm. rendelet 7. § (2) bekezdését, 11. § (2) bekezdés k) pontját, 14. § (1) bekezdését, továbbá az IMr. 2. §-át.

[18] Idézte az Eatv. 2024. október 1-től hatályos 6/A. §-át, az ESzCsM rendelet 15. § (1), (6), (8a), (8b) és (8c) bekezdéseit, a 96/2003. Korm. rendelet 7. § (2) bekezdés b) pontját, 11. § (2) bekezdés k) pontját, és 14. § (1) bekezdését, az egészségügyi szolgáltatók és működési engedélyük nyilvántartásáról, valamint az egészségügyi szakmai jegyzékről szóló 2/2004. (XI. 17.) EÜM rendelet (a továbbiakban: EÜM rendelet) 2. számú mellékletéből: „(...) I. A működési engedélyek kiadásának alapjául szolgáló egészségügyi szakmák és kódjaik jegyzéke (...)”, továbbá „46 sürgősségi betegellátás” (ezen belül a „46-01 központi ügyelet”) és a „63 háziiorvosi ellátás” (ezen belül a „63-01 háziiorvosi ellátás”; a „63-02 házi gyermekorvosi ellátás”; a „63-03 felnőtt- és gyermek (vegyes) háziiorvosi ellátás”).

[19] Idézte az Ákr. 2. § (1) bekezdését, 3. §-t és 104. § (3) bekezdés a) pontját, utalt az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontjához fűzött kommentárra, a Legfelsőbb Bíróság Kfv.II.37.302/2010/3. számú döntésére. Utalt a Fővárosi és Megyei Kormányhivatal, valamint a járási (fővárosi, kerületi) hivatal népegészségügyi feladatai ellátásáról, továbbá az egészségügyi államigazgatási szerv kijelöléséről szóló 385/2016. (XII.2.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 385/2016. Korm. rendelet) 1. § (4) bekezdés d) pontjára. Idézte a Miskolci Törvényszék 7.K.700.526/2024/22. számú ítélete [31], [51] és [56] pontját, a Debreceni Törvényszék 4.K.243/2024/13. számú ítélete [74], [110], [117], [118], [119], [120] pontját.

[20] Rögzítette, hogy a 96/2003. Korm. rendelet 11. § (1) bekezdése alapján működési engedély szakmára, illetve szakmán belül egyes szolgáltatásokra adható ki. Az EÜM rendelet 2. számú melléklete tartalmazza a működési engedélyek kiadásának alapjául szolgáló egészségügyi szakmák és kódjaik jegyzékét. Ez alapján látható, hogy a jog külön szakmaként ismeri el a központi ügyeletet, illetve a háziiorvosi ellátást. A Korm. rendelet 7. § (2) bekezdés b) pontja alapján alapellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató esetében a működési engedély kiadására a járási/kerületi hivatalok jogosultak. A Korm. rendelet 7. § (2a) bekezdése kimondja, hogy a (2) bekezdés b) pontjától eltérően az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó háziiorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató részére az országos tisztifőorvos adja ki a működési engedélyt abban az esetben, ha a háziiorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásról az Eatv. 6/A. §-a értelmében az állami mentőszolgálat gondoskodik.

[21] A tárgyi ügyben módosításra került működési engedélyben a módosítást követően sincs azonban szakmaként megjelölve a központi ügyeleti ellátás, a felperes működési engedélye továbbra is foglalkozás-egészségügyi alapellátás és felnőtt háziiorvosi ellátásra szól (2501 és 6301 szakmakódok alatt). Az országos mentőszolgálat által működtetett háziiorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásra vonatkozó működési engedélyt (szakmakód: 4601 központi ügyelet) a Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ (a továbbiakban: NNGYK) adta ki.

[22] A 96/2003. Korm. rendelet 11. § (2) bekezdés k) pontja alapján a kerületi hivatalok által kiadott működési engedélyeknek mindössze az ügyeleti, készenléti rendszerben való közreműködés tényét szükséges tartalmaznia, ezt tüntette fel a határozatával. A működési engedély módosítását az NNGYK, mint szakmai irányítószerv által megküldött iránymutatás alapján végezte el. A döntésével tehát nem terjesztette ki felperes működési engedélyét egy másik, új, külön szakmakóddal rendelkező központi ügyeleti szakmára, mindössze az ügyeleti rendszerben történő közreműködés tényét tüntette fel a vonatkozó jogszabályváltozások miatt.

[23] Az eljárását azonban nem kötelezés vagy új kötelezettség megállapítása céljából folytatta le, mindössze a jogszabályi kötelezettségének tett eleget. Érvelése szerint a törvényszék ítélete tárgyi tévedésen alapul, az eljárás bíróság tévesen értelmezte a vonatkozó jogszabályokat az ítéletében. Az ítélet [34] bekezdésében foglalt jogi levezetés – álláspontja

szerint – megalapozatlan, a [36] bekezdésében foglaltak - amely szerint elmulasztotta a működési engedély módosítása előtt a szükséges okirati bizonyítékok beszerzését, ezáltal a határozati tényállás sem teljes, továbbá nem tudott eleget tenni az indokolási kötelezettségének – nem megalapozott megállapítások. Nem róhatók fel neki továbbá az ítélet [37] bekezdésében foglalt az a megállapítás sem, hogy a felperest az eljárás megindításáról értesítenie kellett volna, mivel annak „nyilvánvalóan lett volna ezzel kapcsolatban tényállítása vagy észrevétele”.

[24] Az elsőfokú bíróság megsértette a perköltségre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket is, mivel a felperes számára szükségtelen, aránytalan és eltúlzott perköltséget állapított meg, elégtelen okirati bizonyíték (költségjegyzék) alapján. A felek által aláírt ügyvédi megbízási szerződést (vagy kivonatot) a felperes nem csatolt.

[25] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Kifejtette, hogy a jogerős ítélet megalapozott, indokolása az alkalmazandó jogszabályoknak megfelelő, okszerű és a hatályos jogszabályok helyes értelmezésén alapul. Rögzítette, hogy az alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy regisztratív szervként jár el, mivel a Korm. rendelet 9. § (1) és (3) bekezdéséből következően vagy az eljárás során tartott szemlén vagy utólag 60 napon belül megtartott helyszíni ellenőrzésen is meg kell győződnie a feltételek teljesítéséről. Hivatkozott a Kúria Kfv.III.37.812/2024/5. számú határozatára, amelyben foglalt elvi tételhez a jogerős ítélet indokolása tökéletesen illeszkedik, mivel rögzíti, hogy a Korm. rendelet 11. § (1) bekezdéséből következően a működési engedély kiadása során az adott szakmához tartozó egyes tevékenységek tekintetében külön-külön vizsgálni kell a követelményeknek való megfelelést. Alperesnek vizsgálnia kellett volna azt a körülményt, hogy a felperes vonatkozásában a működési engedélyének a módosításának jogszabályi feltételei fennállnak-e: így a személyes közreműködői szerződés, a felelősségbiztosítás az ügyeleti feladatvégzésre és a feladatvégzés során okozott károk és sérelemdíj megfizetésének biztosítására, továbbá kötelezettségvállaló nyilatkozat és irat a szükséges kötelezettségekről, valamint a szükséges tárgyi feltételekről. Az orvosi ügyelet nem látható el, csak az annak tartalmát ténylegesen kitöltő szerződés megkötése révén és annak megkötését követően.

[26] Leszögezte, hogy az alperes által hivatkozott a Miskolci Törvényszék, valamint a Debreceni Törvényszék által hozott ítéletek indokolása hibás, nem felel meg az ESzCsM rendelet 15. § (6) bekezdésének, továbbá a 96/2003. Korm. rendelet 8. § (4) bekezdés a) pontjának, 12.§ (1) bekezdésének és a 12/A.§ (3) bekezdésének. Hivatkozott a Kfv.III.37.812/2024/5. számú határozatra, amely ezzel ellentétesen foglalt állást. Az alperesnek az EÜM rendelet 2. számú mellékletében szereplő szakmakódokra történő hivatkozása kapcsán hivatkozott a Kp. 117. § (3) bekezdésére.

[27] Kifogásolta az alperes által a felülvizsgálati kérelem megszerkesztésére megjelölt 20 munkaórát, azt eltúlzottnak tekintette, mivel a felülvizsgálati kérelem több mint 80%-a bemásolt jogszabályokból, idézetekből áll, illetve annak jögalapját hibásan jelölte meg.

[28] A saját maga által igényelt elsőfokú perköltség vonatkozásában kifejtette, hogy a becsatolt költségjegyzék nyomtatvány, valamint számla a felmerült perköltsége alátámasztására alkalmas, mivel a Kp. és a Pp. a perköltség alátámasztására a becsatolt iratokon kívül más követelményt nem támaszt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[29] A felülvizsgálati kérelem alapos.

[30] A jogerős ítélettel szemben jogszabálysértésre, vagy a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással van helye felülvizsgálatnak. A Kúria jogerős ítélete – a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül – csak a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretein belül vizsgálhatja felül [Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése], az eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt [Kp. 120. § (5) bekezdése].

[31] A Kúria szem előtt tartotta, hogy már több, hasonló tényállású ügyben hozott határozatot (Kfv.VI.37.120/2025/7., Kfv.VI.37.149/2025/7., Kfv.IV.37.153/2025/10., Kfv.VII.37.156/2025/5., Kfv.III.37.168/2025/5., Kfv.V.37.175/2025/5., Kfv.V.37.185/2025/6., Kfv.III.37.198/2025/8., Kfv.IV.37.203/2025/5., Kfv.III.37.212/2025/7., Kfv.IV.37.214/2025/5., Kfv.III.37.258/2025/7., Kfv.VII.37.276/2025/5., Kfv.VI.37.279/2025/7., Kfv.VII.37.296/2025/5., Kfv.VII.37.297/2025/5., Kfv.III.37.348/2025/6., Kfv.VII.37.356/2025/5., Kfv.VII.37.376/2025/5., Kfv.VII.37.377/2025/5., Kfv.VII.37.387/2025/4., Kfv.VI.37.409/2025/5., Kfv.VII.37.466/2025/4., Kfv.VII.37.487/2025/2.). Ezekben az ügyekben azonos jogkérdés képezte a jogvita tárgyát, azaz, hogy az egészségügyi szolgáltató működési engedélyének módosítását önmagában megalapozza-e az ügyeletben való részvétel jogszabálmódosítással előírt kötelezettsége.

[32] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az alkalmazandó jogszabályok téves értelmezésével semmisítette meg az alperes határozatát.

[33] Az Ákr. 104. § (3) bekezdése szerint a hivatalbóli eljárás az első eljárási cselekmény elvégzésének napján kezdődik, megindításáról az ismert ügyfelet a hatóság értesíti. Az értesítés csak az a)-c) pontokban felsorolt esetekben mellőzhető; az a) pont azt az esetet szabályozza, amikor az eljárás megindítása után a hatóság nyolc napon belül dönt, vagy az eljárást megszünteti. A Kúria a Kfv.VI.37.840/2024/9. számú és Kfv.VII.37.487/2025/2. számú határozatában – ugyancsak egészségügyi szolgáltatás végzésére jogosító működési engedély módosításával kapcsolatos ügyben – már kifejtette: téves jogértelmezésből ered az a következtetés, amely szerint pusztán a hivatalbóli eljárás megindításáról szóló értesítés elmaradása miatt az alperes eljárása sérti a felperes tisztességes hatósági ügyintézéshez való alapjogát. Rámutatott, hogy mindig a konkrét ügyben kell vizsgálni, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítés elmaradása sérti-e a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot {Kúria Kfv.VI.37.840/2024/9., indokolás [52], [55]}. Utal a Kúria e körben az Ákr. 63. §-ára is, amelynek értelmében a hatóság az ügyfelet nyilatkozattételre abban az esetben hívhatja fel, ha azt a tényállás tisztázása szükségessé teszi.

[34] A perbeli ügy tényállása szerint a felperes egészségügyi szolgáltató a 96/2003. Korm. rendelet 11. § (1) bekezdése alapján részére kiadott működési engedély alapján háziorvosi ellátást biztosít. A működési engedély kiadásakor az egészségügyi államigazgatási szerv e szakmára vonatkozóan ellenőrizte a felperes 96/2003. Korm. rendelet 9. § (1) bekezdés a)-c) pontjainak való megfelelését.

[35] Az Eatv. 2023. január 1-jétől hatályos, 2022. évi LXXIII. törvény {a továbbiakban: Módtv.} 16. §-val módosított 6/A. §-a értelmében „Az állami mentőszolgálat gondoskodik – az 5. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt kivétellel – az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásról.” A 2024. október 1-től napjától hatályos – a 2024. évi XXIX. törvény 105. §-val módosított – Eatv. 6/A. §-a szerint „Az állami mentőszolgálat gondoskodik az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásról.” Az Eatv. 22. § (1) bekezdése kimondja, hogy „A Módtv.-vel megállapított 6/A. §-ban foglaltakat 2024. február 29-ig az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.” Az Eatv. 22. § (5) bekezdés b) pontja alapján „Az állami

mentőszolgálat látja el azon a területen is a 6/A. §-ban foglalt feladatát, ahol (...) b) az érintett területen – az állami mentőszolgálattal kötött megállapodás kivételével – az ellátásra nincs hatályban feladat-ellátási megállapodás vagy szerződés.” Az Eatv. 25. §-a szerint „2024. szeptember 30. napjával a Budapest területére vonatkozóan a települési önkormányzat által a háziorvosi, házi gyermekorvosi ügyeletre kötött feladat-ellátási szerződés hatályát veszti.”

[36] Ezen rendelkezések alapján jelen ügy előzménye tehát, hogy az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó ügyelet szervezését az állami mentőszolgálat, azaz az OMSZ vette át az önkormányzatoktól a jogszabályban meghatározott időponttól kezdődően, amely következtében az önkormányzatok egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti szervezési feladatai megszűntek [az Eatv. 5. § (1) bekezdés c) pont módosítása folytán], és a háziorvosokkal, illetve házi gyermekorvosokkal e feladatvégzésekre kötött szerződéseik hatályukat veszítették. Budapesten a feladatátvétel 2024. október 1-től valósult meg, 2024. szeptember 30-án a felperes önkormányzattal kötött feladatellátási szerződése is – a törvény erejénél fogva – megszűnt.

[37] A háziorvosi egészségügyi ellátás alapellátásnak minősül, mely működési engedélyhez kötött tevékenység, a működési engedélyezési eljárás lefolytatására a járási (fővárosi kerületi) hivatal jogosult, míg az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató részére az országos tisztifőorvos adhat működési engedélyt [96/2003. Korm. rendelet 7.§ (2) bekezdés b) pont; (2a) bekezdés]. A 96/2003. Korm. rendelet 11. § (1) bekezdése szerint „Az egészségügyi államigazgatási szerv a működési engedélyt szakmára, illetve a szakmán belül egyes szolgáltatásokra adja ki. (...)”

[38] A felperes háziorvosi szakmára rendelkezik működési engedéllyel. A 96/2003. Korm. rendelet 11. § (2) bekezdése határozza meg a működési engedély tartalmi elemeit, melynek k) pontja szerint a működési engedélyben fel kell tüntetni az ügyeleti, készenléti rendszerben való közreműködés tényét is.

[39] A felperes működési engedélye az önkormányzattal kötött feladatellátási szerződésnek megfelelően azt tartalmazta, hogy a felperes az ügyeleti ellátásban nem vesz részt. A feladatellátási szerződés 2024. szeptember 30-án hatályát veszítette.

[40] Az Eatv. 10. § (1) bekezdése szerint „Az alapellátáshoz kapcsolódóan – e feladatok rendelési időn kívüli ellátására – háziorvosi, házi gyermekorvosi és fogorvosi ügyeleti ellátásról kell gondoskodni.” A (2) bekezdés szerint „A háziorvosi, házi gyermekorvosi és fogorvosi feladatok rendelési időn kívüli, ügyeleti ellátásának részletes szakmai szabályait a miniszter rendeletben határozza meg.” A háziorvosi, házi gyermekorvosi és fogorvosi tevékenységről szóló 4/2000. (II. 25.) EüM rendelet 2023. június 15-től hatályos 4. § (2) bekezdés e) pontja és (6) bekezdése szerint a háziorvos feladatkörébe tartozik – külön díjazás ellenében – a háziorvosi, házi gyermekorvosi ügyelet működtetőjével kötött szerződésben rögzítettek szerint az ügyeleti szolgálatban való, az egészségügyi ellátás folyamatos működtetésének egyes szervezési kérdéseiről szóló miniszteri rendeletben meghatározottak szerinti részvétel. Az ESzCsM rendelet határozza meg az egészségügyi ellátás folyamatos működtetésének szervezési kérdéseit, amely miniszteri rendelet 15. § (1) bekezdése szerint „A háziorvosi, házi gyermekorvosi (a továbbiakban együtt: háziorvosi) feladatok rendelési időn kívüli ellátására ügyeleti szolgálatot kell szervezni, illetve azt központi ügyelet útján kell ellátni.” A (6) bekezdés első mondata értelmében „Az ügyeleti szolgálatot, valamint a központi ügyeletet (a továbbiakban: ügyelet) a területi ellátási kötelezettséggel működő háziorvos az OMSZ-szal kötött szerződésének megfelelően látja el.” A 15. § (8a) bekezdés kimondja, hogy „(...) A területi ellátási kötelezettséggel működő háziorvosi, házi gyermekorvosi szolgálatban dolgozó háziorvos, házi gyermekorvos az ügyeleti szolgálatban –

a (8b) és (8c) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – havonta legfeljebb 2 alkalommal részt vesz. (...)”

[41] A felperes önkormányzattal kötött feladatellátási szerződésének hatályvesztését követően, az Eatv. 10. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó ESzCsM rendelet 15. § (8a) bekezdése alapján a felperes, mint háziorvosi szolgálatot ellátó szolgáltató köteles az ügyeleti ellátásban részt venni, havonta legfeljebb 2 alkalommal. A jogszabály erejénél fogva tehát megszűnt az a lehetőség, hogy a felperes az ügyeleti szolgálatban ne vegyen részt, továbbá meghatározásra került az ügyelet ellátásának formája is, amely az OMSZ-szel kötött szerződés alapján történő részvételben áll.

[42] A 96/2003. Korm. rendelet 14. § (1) bekezdése kimondja, hogy „Az egészségügyi szolgáltató minden olyan tervezett változást, amely érinti a működési engedély kiadásának feltételeit, illetve a működési engedélyben szereplő adatokat, szakmákat vagy szolgáltatásokat, köteles előzetesen írásban bejelenteni a működési engedélyt kiadó egészségügyi államigazgatási szervnek. Az előre nem tervezhető eseményeket, adatokat azok észlelését, keletkezését követő nyolc napon belül kell bejelenteni. Amennyiben a változás érinti a működési engedély 11. § (2) bekezdésében előírt kötelező tartalmát, kérni kell a működési engedély módosítását, kivéve, ha a működési engedély módosítására külön jogszabályban foglaltak alapján hivatalból kerül sor. Ha az egészségügyi államigazgatási szerv a működési engedély módosítására okot adó körülményről hivatalból értesül, a működési engedélyt hivatalból módosítja.”

[43] A háziorvosi, illetve házi gyermekorvosi ügyelet ellátására vonatkozó jogszabályváltozás a működési engedély tartalmára, azaz az ügyeleti ellátás módjára [11. § (2) bekezdés k) pont] való hatásáról az alperes, mint egészségügyi államigazgatási szerv hivatalból tudomást szerzett, ezért a 96/2003. Korm. rendelet 14. § (1) bekezdés utolsó fordulata alapján a felperes működési engedélyét hivatalból módosíthatta. A Kúria Kfv.III.37.812/2025/7. számú – jelen üggyel nem azonos, de összefüggő tárgyú – határozata [93] bekezdésében már kimondta, hogy a területi ellátási kötelezettséggel működő egészségügyi szolgáltatókat (házi orvosok, házi gyermekorvosok) a 2023. január 1-től hatályos rendelkezések szerint ügyeleti szolgálatban való részvétel kötelezettsége terheli, akár a nevükben ellátást nyújtó házi orvos, akár helyettes orvos útján. Az ügyelet ellátásával, az abban való részvétellel kapcsolatos kötelezettség közvetlenül a jogszabályi rendelkezésekből ered. Mivel az ügyeletben való háziorvosi alapellátáshoz kapcsolódó ügyelet alapesete az OMSZ által történő ellátás, a működési engedélyben a felperes eltérő jelzése, kérelme előterjesztéséig, illetve annak elbírálásáig az ügyelet ellátásának az OMSZ által nyújtandó központi ügyelet keretében való feltüntetése jogszerű.

[44] A Kúria megítélése szerint ezt nem befolyásolja, hogy a felperes a keresetlevelében előadottak szerint (még) nem kötött az OMSZ-szel szerződést. Helytállóan hivatkozott arra az alperes a felülvizsgálati kérelmében, hogy az alapellátáshoz kapcsolódó ügyelet önálló szakma, amelyre a felperes működési engedélye nem terjed ki. A működési engedély szempontjából ezért nincs jelentősége annak, hogy a felperes az OMSZ-szel a szerződést megkötötte-e. A felperes működési engedélyéhez kapcsolódó, az abban szereplőtől eltérő tevékenység (ügyelet) ellátásának formáját a működési engedélyben a 96/2003. Korm. rendelet 11. § (2) bekezdés k) pontja szerint azonban fel kell tüntetni. Az alperes tehát jogszabálysértés nélkül módosította az a felperes működési engedélyét olyan tartalommal, hogy az egészségügyi szolgáltató az ügyeletet a központi ügyeletben látja el.

[45] Az elsőfokú bíróság mindezek alapján tévesen foglalt állást az ügy fő tárgyáról, ezért a felperes eljárásjogi kifogásait részben tévesen ítélte meg [Ákr. 62. § (1) bekezdés, 81. § (1) bekezdés, 104. § (3) bekezdés a) pont], részben pedig egyáltalán nem bírálta el [Ákr. 5. § (1)-(2) bekezdés, 76. §, Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés]. Bár az ítélet indokolása utal a

tényállás tisztázásának és az indokolási kötelezettségnek a követelményeire, ezek alkalmazását a jogszabályi környezet helytelen anyagi jogi értelmezésével kapcsolta össze, amelyből megalapozatlan következtetésekre jutott.

[46] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perköltség megállapítása körében nem sértette meg a Pp. 83. § (1) bekezdését és az IMr. 2. § (1) bekezdését. A költségjegyzék előterjesztése és a tárgyaláson ismertetett megbízási szerződés elegendő volt a költségigény igazolására, a felperes által felszámított 100.000 Ft + Áfa ügyvédi munkadíj pedig – figyelemmel a két tárgyalás megtartására és az írásbeli észrevételekre – nem tekinthető eltúlzottnak vagy aránytalannak. Az alperes felülvizsgálati kérelme e körben alaptalan volt.

[47] A Kúria a kifejtettek miatt jogszabálysértő jogerős ítéletet a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján teljes egészében hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[48] Az elsőfokú bíróság az új eljárásban köteles a Kúria jelen végzésben kifejtett jogértelmezésére tekintettel dönteni a felperes keresetlevelében megjelölt anyagi és eljárásjogi jogsérelmekről, az el nem bírált kereseti kérelmekről.

A döntés elvi tartalma

[49] *A háziorvosi és házi gyermekorvosi alapellátáshoz kapcsolódó ügyelet ellátási formájában jogszabály-módosítás alapján előállt változás folytán az egészségügyi szolgáltató működési engedélyében az arra vonatkozó tény további vizsgálat nélkül hivatalból módosítható.*

Záró rész

[50] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[51] A Kúria a peres felek felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének összegét a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 110. § (3) bekezdése alapján állapította meg azzal, hogy annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt. A Kúria a felülvizsgálati perköltség összegéről a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló – a felek kérelmeiben még hivatkozott, de időközben hatályát veszített – IMr. helyébe lépett 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: IMr.2.) rendelkezéseire is figyelemmel határozott, és a felek kérelmével egyezően állapította meg a felülvizsgálati perköltséget arra is tekintettel, hogy a felszámított perköltségigény az IMr.2. 4. § (1) bekezdése alapján csak kérelemre mérsékelhető. A felperesnek csak a terjedelemre alapozott mérséklési kérelme nem volt megalapozott, az alperes a jogszabályi, szabályozási környezet bemutatásával átfogó képet adott a per tárgyáról, így a kifejtett időráfordítás és a terjedelem indokolt volt.

[52] A végzés elleni további felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. szeptember 18.

dr. Márton Gizella s.k.
a tanács elnöke

dr. Demjén Péter s.k.
előadó bíró

dr. Darák Péter s.k.
bíró

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.
bíró

dr. Stefancsik Márta s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő